

تشکل‌های بازنشستگان کارگری: عیدی بازنشستگان را کارمندی حساب نکنید

پرداخت عیدی بازنشستگان طبق قوانین موجود در حوزه کارگری، یکی از مطالبات اصلی بازنشستگان تامین اجتماعی است. این بازنشستگان سال‌هاست برای این موضوع مطالبه‌گری می‌کنند. به گزارش ایلنا، روز گذشته چند تشکل صنفی بازنشستگان در بیانیه‌ای اعلام کردند: طبق سنوات تبعیض‌آمیز گذشته، عیدی بازنشستگان تامین اجتماعی را دولت تعیین می‌کند و مبلغ آن به اندازه عیدی کارمندان دولت است در حالی که ما بازنشستگان تامین اجتماعی، مشمول قانون کار هستیم. طبق قانون همه دریافتی‌های ما باید مشمول قانون کار باشد نه اینکه مشابه کارکنان دولت عیدی بگیریم. در مورد میزان عیدی که به ضرر ماست، کارکنان دولت محسوب می‌شویم ولی در سایر موارد می‌گویند کارگرید! امسال باید سال پایان این تبعیض باشد. در ادامه بیانیه می‌خوانیم: کارگران بازنشسته، بر اساس قوانین کار و تامین اجتماعی، ۳۰ سال بیمه را از حقوق خود پرداخت کرده و دولت هیچ درصدی از حق بیمه را نپرداخته است. با این وصف چرا باید عیدی را کارمندی بدهند؟! این شیوه پرداخت عیدی، اجحاف و بی‌عدالتی محض است.



کارگزاران مخابرات روستایی:

مجلس نسبت به رفع تبعیض در محیط کار اقدام کند



نمایندگان جامعه کارگزاران مخابرات روستایی کشور خواستار ورود نمایندگان مجلس برای پاسخگویی به مطالبات خود شدند. این افراد در گفت‌وگو با ایلنا اظهار داشتند: کمیسیون اصل نود مجلس در تاریخ ۱۸ مهر ماه برگزار شده و طی نامه‌ای به مدیرعامل شرکت مخابرات ایران، فرصت یک ماهه به این شرکت برای مرتفع کردن مشکلات کارکنان شرکت از جمله کارگزاران مخابرات روستایی داده بود. بنابه گفته این افراد این مطالبات عبارت بودند از: شمولیت مفاد و مندرجات این نامه استخدای سال ۸۹ شرکت مخابرات نسبت به کارگزاران مخابرات روستایی، احیای سوابق زمان دولتی کارگزاران که در حال حاضر نابود شده و مسئولیت آن مستقیماً بر عهده وزارت ارتباطات است، رفع تبعیض حقوق و مزایای کارگزاران مخابرات روستایی و کارکنان شهری شرکت مخابرات، شمولیت طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگزاران و لحاظ کردن پایه سنوات کارگزاران طبق رای دیوان عدالت اداری. به گفته نمایندگان جامعه کارگزاران مخابرات روستایی، شرکت مخابرات ایران و مدیران آن رشد آن تاکنون اقدام عملی برای برآورده کردن این مطالبات صورت نداده‌اند و حتی در جلسات خود نیز به این خواسته‌ها اشاره نکرده‌اند و پیداست حتی با گرفتن مجوز افزایش تعرفه تلفن ثابت نیز اراده‌ای برای حل این مشکلات نیست. آنها افزودند: جامعه کارگزاران مخابرات روستایی از نمایندگان در خواست دارند که با تصویب قانونی مبنی بر اینکه «شرکت مخابرات ایران مکلف است که حقوق، مزایا و فواید کارگزاران مخابرات روستایی را مانند سایر کارکنان دائمی شهری شرکت پرداخت کرده و تبعیضی بین کارکنان دائمی خود قائل نشود» این قشر روستایی را حمایت کند.



تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری باز هم اجرا نشد

آبان هم تمام شد و خبری از تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری نیست. مسئولان وزارت بهداشت در شهریور وعده دادند تعرفه‌گذاری با چند هفته تأخیر اجرایی می‌شود اما گذشت دو ماه خبری از تحقق این وعده نشد. به گزارش ایلنا، ساز و کار تعرفه‌گذاری مصوب، مورد تأیید پرستاران و فعالان صنفی کادر درمان نیست اما همین تعرفه‌گذاری هم هنوز روی زمین مانده است. این امر موجب انتقاد جدی فعالان صنفی واقع شده است. جواد توکلی در این رابطه می‌گوید: با عدم اجرای قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری آن هم پس از ۱۵ سال از تصویب قانون و در سومین سال حکم حکومتی رهبری، پرستاران دریافتند که وعده‌های محملی برای تحقق ندارند و ادامه می‌دهد: این همه وعده‌ها دادند اما عمل به وعده‌ها در کار نبود. حالا پرستاران منتظر استعفای معاون پرستاری وزارت بهداشت، رئیس کل سازمان نظام پرستاری و اعضای شورای عالی پرستاری هستند چون دیگر هیچ بهانه‌ای قابل قبول نیست. «محمد شریفی مقدم» دبیر کل خانه پرستار نیز در این رابطه گفت: در پانزدهمین سال از تصویب تعرفه‌گذاری، حتی برای ساکت کردن جامعه پرستاری هم نتوانستند این قانون بر زمین مانده اجرا کنند. او ادامه می‌دهد: گرچه روش اجرای تعرفه‌های پرستاری، مورد قبول جامعه پرستاری نیست اما در اجرای همان روش غیرقانونی و غیرکارشناسی اجرای قانون تعرفه‌گذاری هم ناتوان مانده‌اند. معلوم نیست چه تصویری در مورد پرستاران و جامعه پرستاری کشور دارند.

سکوت معنادار در برابر محیط‌های ناامن شغلی

کارگرانی که زبان شکایت ندارند



زهر معرفت

بگیرد و گزارش تصادف را بدهد که بعد از مدتی کارفرما متوجه شد و او را اخراج کرد.

ترس و لرز البته برای کارگرانی که قرارداد یک ماهه و سه ماهه دارند، کاملاً طبیعی است! کارگرانی که ترجیح می‌دهند با کارفرما به توافق برسند تا اخراج نشوند، گرچه نام آنچه که بین کارگر و کارفرما اتفاق می‌افتد را نمی‌توان توافق گذاشت چون توافق جایی معنا می‌دهد که هر دو طرف رابطه، در موضع برابری باشند. وقتی یک طرف این توافق در موضع ضعف و طرف دیگر در موضع قدرت قرار دارد، وقتی یک طرف فرمان می‌پذیرد، حتی استفاده از لفظ توافق نیز چیزی شبیه شوخی است!

این کارگر که نمی‌خواست نامش فاش شود، از لیفتراک‌هایی گفت که نه معاینه فنی دارند و نه ایمنی کافی، از تصادف‌هایی گفت که جان کارگران بسیاری را به خطر انداخته اما کارگر حتی جرأت تماس با پلیس ۱۱۰ برای رسیدگی به موضوع را نداشته است: «وقتی تصادفی در کارگاه با لیفتراک اتفاقی می‌افتد مثل همه تصادفات دیگر، کارگر باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرد اما در هیچ کدام از حوادثی که من شاهد آن بودم کارگر اجازه تماس با ۱۱۰ را نداشت».

این کارگر گفت: «تنها یک بار یکی از کارگران با ترس و لرز به سرورس بهداشتی رفت تا بتواند با پلیس تماس

بگیرد و گزارش تصادف را بدهد که بعد از مدتی کارفرما متوجه شد و او را اخراج کرد.

ترس و لرز البته برای کارگرانی که قرارداد یک ماهه و سه ماهه دارند، کاملاً طبیعی است! کارگرانی که ترجیح می‌دهند با کارفرما به توافق برسند تا اخراج نشوند، گرچه نام آنچه که بین کارگر و کارفرما اتفاق می‌افتد را نمی‌توان توافق گذاشت چون توافق جایی معنا می‌دهد که هر دو طرف رابطه، در موضع برابری باشند. وقتی یک طرف این توافق در موضع ضعف و طرف دیگر در موضع قدرت قرار دارد، وقتی یک طرف فرمان می‌پذیرد، حتی استفاده از لفظ توافق نیز چیزی شبیه شوخی است!

این کارگر که نمی‌خواست نامش فاش شود، از لیفتراک‌هایی گفت که نه معاینه فنی دارند و نه ایمنی کافی، از تصادف‌هایی گفت که جان کارگران بسیاری را به خطر انداخته اما کارگر حتی جرأت تماس با پلیس ۱۱۰ برای رسیدگی به موضوع را نداشته است: «وقتی تصادفی در کارگاه با لیفتراک اتفاقی می‌افتد مثل همه تصادفات دیگر، کارگر باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرد اما در هیچ کدام از حوادثی که من شاهد آن بودم کارگر اجازه تماس با ۱۱۰ را نداشت».

این کارگر گفت: «تنها یک بار یکی از کارگران با ترس و لرز به سرورس بهداشتی رفت تا بتواند با پلیس تماس بگیرد و گزارش تصادف را بدهد که بعد از مدتی کارفرما متوجه شد و او را اخراج کرد.

ترس و لرز البته برای کارگرانی که قرارداد یک ماهه و سه ماهه دارند، کاملاً طبیعی است! کارگرانی که ترجیح می‌دهند با کارفرما به توافق برسند تا اخراج نشوند، گرچه نام آنچه که بین کارگر و کارفرما اتفاق می‌افتد را نمی‌توان توافق گذاشت چون توافق جایی معنا می‌دهد که هر دو طرف رابطه، در موضع برابری باشند. وقتی یک طرف این توافق در موضع ضعف و طرف دیگر در موضع قدرت قرار دارد، وقتی یک طرف فرمان می‌پذیرد، حتی استفاده از لفظ توافق نیز چیزی شبیه شوخی است!

این کارگر که نمی‌خواست نامش فاش شود، از لیفتراک‌هایی گفت که نه معاینه فنی دارند و نه ایمنی کافی، از تصادف‌هایی گفت که جان کارگران بسیاری را به خطر انداخته اما کارگر حتی جرأت تماس با پلیس ۱۱۰ برای رسیدگی به موضوع را نداشته است: «وقتی تصادفی در کارگاه با لیفتراک اتفاقی می‌افتد مثل همه تصادفات دیگر، کارگر باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرد اما در هیچ کدام از حوادثی که من شاهد آن بودم کارگر اجازه تماس با ۱۱۰ را نداشت».

این کارگر گفت: «تنها یک بار یکی از کارگران با ترس و لرز به سرورس بهداشتی رفت تا بتواند با پلیس تماس بگیرد و گزارش تصادف را بدهد که بعد از مدتی کارفرما متوجه شد و او را اخراج کرد.

ترس و لرز البته برای کارگرانی که قرارداد یک ماهه و سه ماهه دارند، کاملاً طبیعی است! کارگرانی که ترجیح می‌دهند با کارفرما به توافق برسند تا اخراج نشوند، گرچه نام آنچه که بین کارگر و کارفرما اتفاق می‌افتد را نمی‌توان توافق گذاشت چون توافق جایی معنا می‌دهد که هر دو طرف رابطه، در موضع برابری باشند. وقتی یک طرف این توافق در موضع ضعف و طرف دیگر در موضع قدرت قرار دارد، وقتی یک طرف فرمان می‌پذیرد، حتی استفاده از لفظ توافق نیز چیزی شبیه شوخی است!

این کارگر که نمی‌خواست نامش فاش شود، از لیفتراک‌هایی گفت که نه معاینه فنی دارند و نه ایمنی کافی، از تصادف‌هایی گفت که جان کارگران بسیاری را به خطر انداخته اما کارگر حتی جرأت تماس با پلیس ۱۱۰ برای رسیدگی به موضوع را نداشته است: «وقتی تصادفی در کارگاه با لیفتراک اتفاقی می‌افتد مثل همه تصادفات دیگر، کارگر باید با پلیس ۱۱۰ تماس بگیرد اما در هیچ کدام از حوادثی که من شاهد آن بودم کارگر اجازه تماس با ۱۱۰ را نداشت».

این کارگر گفت: «تنها یک بار یکی از کارگران با ترس و لرز به سرورس بهداشتی رفت تا بتواند با پلیس تماس بگیرد و گزارش تصادف را بدهد که بعد از مدتی کارفرما متوجه شد و او را اخراج کرد.

صادر می‌کنند و در واقع این گواهینامه تأیید می‌کند که دستگاه از نظر دهنده و فنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم که هر کسی نمی‌تواند پشت این دستگاه گرفته شود اما باید توجه کنیم

این به معنای عدم بررسی روزانه ماشین نیست. دستگاه باید روزانه از جنبه‌های ایمنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم که هر کسی نمی‌تواند پشت این دستگاه گرفته شود اما باید توجه کنیم

به گفته غریب، لیفتراک‌ها به شیاطین انبهار معروف هستند و از آنجایی که سرعت بالایی دارند می‌توانند آسیب و خسارت بالایی وارد کنند برای همین باید روزانه بررسی شوند.

این کارشناس ایمنی می‌گوید: چنگال لیفتراک و زنجیرهایی که این چنگال به وسیله آن بلند می‌شود، سلامت اتاقک لیفتراک، اینه بغل، بوق دنده عقب و... همه باید بررسی شوند و این بررسی در کاهش حوادث کار اهمیت فراوان دارد.

اگر لیفتراک و دستگاه‌های مشابه دیگر، گواهی سلامت نداشته باشند کار کردن با آنها قانونی است؟ غریب در پاسخ به این سوال می‌گوید: در صنعت چیزی به عنوان مدرک شفاهی نداریم و همه چیز باید مستند باشد بنابراین اگر این دستگاه‌ها گواهی سلامت نداشته باشند، با تأکید می‌گویم که کار کردن

صادر می‌کنند و در واقع این گواهینامه تأیید می‌کند که دستگاه از نظر دهنده و فنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم که هر کسی نمی‌تواند پشت این دستگاه گرفته شود اما باید توجه کنیم

این به معنای عدم بررسی روزانه ماشین نیست. دستگاه باید روزانه از جنبه‌های ایمنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم

به گفته غریب، لیفتراک‌ها به شیاطین انبهار معروف هستند و از آنجایی که سرعت بالایی دارند می‌توانند آسیب و خسارت بالایی وارد کنند برای همین باید روزانه بررسی شوند.

این کارشناس ایمنی می‌گوید: چنگال لیفتراک و زنجیرهایی که این چنگال به وسیله آن بلند می‌شود، سلامت اتاقک لیفتراک، اینه بغل، بوق دنده عقب و... همه باید بررسی شوند و این بررسی در کاهش حوادث کار اهمیت فراوان دارد.

اگر لیفتراک و دستگاه‌های مشابه دیگر، گواهی سلامت نداشته باشند کار کردن با آنها قانونی است؟ غریب در پاسخ به این سوال می‌گوید: در صنعت چیزی به عنوان مدرک شفاهی نداریم و همه چیز باید مستند باشد بنابراین اگر این دستگاه‌ها گواهی سلامت نداشته باشند، با تأکید می‌گویم که کار کردن

صادر می‌کنند و در واقع این گواهینامه تأیید می‌کند که دستگاه از نظر دهنده و فنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم

این به معنای عدم بررسی روزانه ماشین نیست. دستگاه باید روزانه از جنبه‌های ایمنی و... سالم و آماده به کار است. این دستگاه وقتی به کارگامی رسد، مجدداً باید چک شود ضمن اینکه باید توجه کنیم

به گفته غریب، لیفتراک‌ها به شیاطین انبهار معروف هستند و از آنجایی که سرعت بالایی دارند می‌توانند آسیب و خسارت بالایی وارد کنند برای همین باید روزانه بررسی شوند.

این کارشناس ایمنی می‌گوید: چنگال لیفتراک و زنجیرهایی که این چنگال به وسیله آن بلند می‌شود، سلامت اتاقک لیفتراک، اینه بغل، بوق دنده عقب و... همه باید بررسی شوند و این بررسی در کاهش حوادث کار اهمیت فراوان دارد.

اگر لیفتراک و دستگاه‌های مشابه دیگر، گواهی سلامت نداشته باشند کار کردن با آنها قانونی است؟ غریب در پاسخ به این سوال می‌گوید: در صنعت چیزی به عنوان مدرک شفاهی نداریم و همه چیز باید مستند باشد بنابراین اگر این دستگاه‌ها گواهی سلامت نداشته باشند، با تأکید می‌گویم که کار کردن

مختلف توسط مسئول فنی و خودراندنده چک شود تا حادثه اتفاق نیفتد. ترمز، مرکز ثقل دستگاه، سلامت لاستیک، روغن ماشین، ترمز، زنجیرها، چنگال‌ها و... همه باید روزانه چک شوند و کوتاهی در این مورد ممکن است حوادث سنگینی به بار بیاورد. در کنار همه اینها باید قوانین لحظه‌ای نیز اجرا شود.

با توجه به آنچه غریب در مورد ایمنی دستگاه لیفتراک گفت، پاسخ به این سوال که چرا کارفرما در صورت وقوع حادثه برای تماس با ۱۱۰ مقاومت می‌کنند، کمی واضح است چون اگر نقص فنی لیفتراک ثابت شود بخش زیادی از تقصیر وقوع حادثه متوجه کارفرماست. در همین زمینه همان کارگر می‌گوید: «خیلی از لیفتراک‌ها برکه معاینه فنی ندارند، لاستیک خیلی هایشان صاف است و انواع و اقسام مشکلات دارند و باهمان وضعیت هم کار می‌کنند. برای همین تصادف فنی یا خسارت جانی داخل کارگاه‌ها معمولاً به پلیس ۱۱۰ اطلاع داده نمی‌شود».

نبود امنیت شغلی، کارگرا در موضع ضعف قرار داده است

وقتی خبری از تصادف بیرون درز نمی‌کند و همه چیز با توافق اجباری فیصله پیدا می‌کند، کارفرما هم دلیلی نمی‌بیند تا راه‌های وقوع دوباره چنین حادثه‌ای را ببندد! کار به همان شیوه کم‌در دسر و کم‌خرج گذشته ادامه می‌دهد و کارگران هم در همان وضعیت نایمن سابق کار می‌کنند.

«ناصر چمنی» فعال کارگری در این باره می‌گوید: نبود امنیت شغلی، کارگران را در موضع ضعف قرار داده و آنها نمی‌توانند از حقوق خود دفاع کنند. برای همین در صورت وقوع حوادث کار، معمولاً کارگر نمی‌تواند مراجع ذیصلاح را برای بررسی دقیق حادثه خبر کند.

وی می‌گوید: سکوت، نایمنی کارگاه را تشدید می‌کند چرا که سبب می‌شود کارفرما اهمیت کمتری به موضوع ایمنی بدهد در حالی که اگر کارگر از قدرت کافی برای دفاع از حق خود برخوردار بود و می‌توانست در صورت مشاهده هر گونه ایراد فنی در وسایل، به کارفرما

اطلاع دهد، کارفرما از ترس پیگیری، سکوت می‌کند و به تدریج معوقه هر ماه در برج بعد پرداخت می‌شود به نحوی که معوقه اردیبهشت در آخر ماه، معوقه خرداد در دی ماه و به همین ترتیب معوقات پنج ماه تا آخر سال به حساب بازنشستگان سایر سطوح تامین اجتماعی واریز خواهد شد.

این پیشکسوت کارگری تصریح کرد: در ابتدای سال افزایش ۱۰ درصد برای حقوق بازنشستگان سایر سطوح تامین اجتماعی در نظر گرفته شد که مورد اعتراض قرار گرفت و در نهایت با پیگیری‌های زیاد، هیات تطبیق قوانین مجلس اعلام کرد که باید مصوبه شورای عالی کار یعنی افزایش ۳۸ درصد به اضافه ۵۱۵ هزار تومان اعمال شود و بعد از رایزنی‌های زیاد موضوع به وزارت کار محول شد و وزارت کار نیز بر اساس مصوبه شورای عالی کار عمل کرد.

پورموسی ادامه داد: بر این اساس احکام حقوق بازنشستگان از شهر پور ماه صادر شد. در واقع احکام بازنشستگان سایر سطوح غیر از بازنشستگان حداقل بگیر از اول سال و اول فروردین ۱۴۰۱ اصلاح شد و وزیر کار نیز در روزهای اخیر اعلام کرد که از آبان ماه، معوقات پنج ماهه فروردین تا شهر پور ۱۴۰۱ به تدریج و تا آخر سال پرداخت خواهد شد.

این فعال حوزه کار در عین حال با اشاره به قول مساعد مدیرعامل تامین اجتماعی مبنی بر اجرای ۲۵ درصد باقیمانده همساز سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی اظهار کرد: منابع اجرای این طرح باید از محل پرداخت بدهی‌های دولتی به سازمان تامین شود که تا توجه به قول مساعد دولت و تامین اجتماعی و اینکه پایان برنامه ششم توسعه تا آخر امسال است، امیدواریم که در چند ماه باقی مانده هر چه زودتر ۲۵ درصد باقیمانده همساز سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی محقق شود.

به این قصه بیش از ۴۰ میلیارد تومان نمی‌شود که آن هم مشخص نیست عملیاتی شود یا خیر. از این روال اعتماد مردم سلب می‌شود و کارگران در مظان اتهام واقع می‌شوند. سرمدی وال به انتقاد از اینکه چرا اعتبار در نظر گرفته شده برای اشتغال در تبصره ۱۸ بودجه جای دیگر خرج می‌شود، اظهار داشت: این موضوع اعتماد مردم را از بین می‌برد چرا که مردم نام پروژه و ردیف اعتبار آن را دیده‌اند لذا از میرکاطمی انتظار داریم در واقعی سازی آنچه در بودجه می‌نویسد یا آنچه تخصیص می‌دهد، ساماندهی صورت دهد و از تخصیص‌های سلیقه‌ای خودداری کند.

وی خواستار بازبینی آیین‌نامه داخلی مجلس شد و عنوان کرد: بعضی از مواردی که در جامعه می‌گذرد با دستور کار مجلس سنخیتی ندارد و مردم فکر می‌کنند که مجلس از موضوعات بی‌خبر است لذا ظرفیتی برای پرداختن به مسائل روز با افراد متخصص ایجاد شود.

به این قصه بیش از ۴۰ میلیارد تومان نمی‌شود که آن هم مشخص نیست عملیاتی شود یا خیر. از این روال اعتماد مردم سلب می‌شود و کارگران در مظان اتهام واقع می‌شوند. سرمدی وال به انتقاد از اینکه چرا اعتبار در نظر گرفته شده برای اشتغال در تبصره ۱۸ بودجه جای دیگر خرج می‌شود، اظهار داشت: این موضوع اعتماد مردم را از بین می‌برد چرا که مردم نام پروژه و ردیف اعتبار آن را دیده‌اند لذا از میرکاطمی انتظار داریم در واقعی سازی آنچه در بودجه می‌نویسد یا آنچه تخصیص می‌دهد، ساماندهی صورت دهد و از تخصیص‌های سلیقه‌ای خودداری کند.



غریب: در صنعت چیزی به عنوان مدرک شفاهی نداریم و همه چیز باید مستند باشد بنابراین اگر این دستگاه‌ها گواهی سلامت نداشته باشند، با تأکید می‌گویم که کار کردن با آنها خلاف قانون است

اهمیت بیشتری به ایمنی می‌داد. این فعال کارگری می‌گوید: کارفرما تمایل به کاهش هزینه دارد غافل از اینکه این هزینه‌ای که به نادرستی صرفه‌جویی می‌شود را کارگر با جان خود می‌پردازد. چمنی به بازرسی کار اشاره می‌کند و می‌گوید: وظیفه بازرس کار است که مدارک سلامت فنی وسایلی چون لیفتراک را چک کند اما وقتی بازرسی کارضعیف است و این وسایل به درستی و دقیق چک نمی‌شوند، آمار حوادث کار بالا می‌رود. در واقع نبود بازرسی کار و امنیت شغلی، آمار حوادث کار را در ایران بالا برده است.

در کنار دو مؤلفه‌ای که چمنی از آنها نام می‌برد، باید به نبود تشکل‌های مستقل کارگری نیز اشاره کرد. باید یادآوری کرد که بین امنیت شغلی و تشکل‌های مستقل کارگری رابطه‌ای تنگاتنگ وجود دارد طوری که نبود هر کدام می‌تواند اثر نبود دیگری را تشدید کند.

وقتی نه امنیت شغلی وجود دارد و نه تشکل مستقلی که بتواند از کارگران برای رسیدن به حقوقشان دفاع کند، نباید چندان انتظار بهبود وضعیت کارگران و تغییر شرایط موجود را داشت. در چنین شرایطی، کارگران وضعیت مشخصی دارند؛ با حقوق ناچیزی که دارند، هر روز کار می‌کنند و اگر اتفاقی برایشان در جریان کار بیفتد، نمی‌توانند دادخواهی

کنند

مستمری آبان ماه آغاز شده و به تدریج معوقه هر ماه در برج بعد پرداخت می‌شود به نحوی که معوقه اردیبهشت در آخر ماه، معوقه خرداد در دی ماه و به همین ترتیب معوقات پنج ماه تا آخر سال به حساب بازنشستگان سایر سطوح تامین اجتماعی واریز خواهد شد.

این پیشکسوت کارگری تصریح کرد: در ابتدای سال افزایش ۱۰ درصد برای حقوق بازنشستگان سایر سطوح تامین اجتماعی در نظر گرفته شد که مورد اعتراض قرار گرفت و در نهایت با پیگیری‌های زیاد، هیات تطبیق قوانین مجلس اعلام کرد که باید مصوبه شورای عالی کار یعنی افزایش ۳۸ درصد به اضافه ۵۱۵ هزار تومان اعمال شود و بعد از رایزنی‌های زیاد موضوع به وزارت کار محول شد و وزارت کار نیز بر اساس مصوبه شورای عالی کار عمل کرد.

پورموسی ادامه داد: بر این اساس احکام حقوق بازنشستگان از شهر پور ماه صادر شد. در واقع احکام بازنشستگان سایر سطوح غیر از بازنشستگان حداقل بگیر از اول سال و اول فروردین ۱۴۰۱ اصلاح شد و وزیر کار نیز در روزهای اخیر اعلام کرد که از آبان ماه، معوقات پنج ماهه فروردین تا شهر پور ۱۴۰۱ به تدریج و تا آخر سال پرداخت خواهد شد.

این فعال حوزه کار در عین حال با اشاره به قول مساعد مدیرعامل تامین اجتماعی مبنی بر اجرای ۲۵ درصد باقیمانده همساز سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی اظهار کرد: منابع اجرای این طرح باید از محل پرداخت بدهی‌های دولتی به سازمان تامین شود که تا توجه به قول مساعد دولت و تامین اجتماعی و اینکه پایان برنامه ششم توسعه تا آخر امسال است، امیدواریم که در چند ماه باقی مانده هر چه زودتر ۲۵ درصد باقیمانده همساز سازی حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی محقق شود.

به این قصه بیش از ۴۰ میلیارد تومان نمی‌شود که آن هم مشخص نیست عملیاتی شود یا خیر. از این روال اعتماد مردم سلب می‌شود و کارگران در مظان اتهام واقع می‌شوند. سرمدی وال به انتقاد از اینکه چرا اعتبار در نظر گرفته شده برای اشتغال در تبصره ۱۸ بودجه جای دیگر خرج می‌شود، اظهار داشت: این موضوع اعتماد مردم را از بین می‌برد چرا که مردم نام پروژه و ردیف اعتبار آن را دیده‌اند لذا از میرکاطمی انتظار داریم در واقعی سازی آنچه در بودجه می‌نویسد یا آنچه تخصیص می‌دهد، ساماندهی صورت دهد و از تخصیص‌های سلیقه‌ای خودداری کند.

وی خواستار بازبینی آیین‌نامه داخلی مجلس شد و عنوان کرد: بعضی از مواردی که در جامعه می‌گذرد با دستور کار مجلس سنخیتی ندارد و مردم فکر می‌کنند که مجلس از موضوعات بی‌خبر است لذا ظرفیتی برای پرداختن به مسائل روز با افراد متخصص ایجاد شود.

به این قصه بیش از ۴۰ میلیارد تومان نمی‌شود که آن هم مشخص نیست عملیاتی شود یا خیر. از این روال اعتماد مردم سلب می‌شود و کارگران در مظان اتهام واقع می‌شوند. سرمدی وال به انتقاد از اینکه چرا اعتبار در نظر گرفته شده برای اشتغال در تبصره ۱۸ بودجه جای دیگر خرج می‌شود، اظهار داشت: این موضوع اعتماد مردم را از بین می‌برد چرا که مردم نام پروژه و ردیف اعتبار آن را دیده‌اند لذا از میرکاطمی انتظار داریم در واقعی سازی آنچه در بودجه می‌نویسد یا آنچه تخصیص می‌دهد، ساماندهی صورت دهد و از تخصیص‌های سلیقه‌ای خودداری کند.